Your Mirror

On Septembrie 05, 2017

Adevăratul izvor al creației este viața din care trebuie să extragi o concluzie corectă cu aceeași atitudine de asumare a realității cu care încerci să-ți accepți reflexia în oglindă.

Culoarea vieții mele corespundea întregului căruia îi lipsea o parte, asemenea unei premise fără concluzie, constituind o diminuare a posibilității de modelare a materiei realității pe care o înarmasem preventiv cu forța fenomenului substanțial al creației. I've got to be strong / Even if I know that this feeling is wrong !

Împovărător, îmi impuneam transformarea într-un om diferit printr-o confirmare a faptului că însăși efectul realității prin acțiunea creației era o formă modificată a aspirației spre transcendența potrivită „oglinzii sufletului" căreia, însă, nu-i puteam găsi întrebuințări estetice.

Studiind cu atenție fiecare *"right or wrong"* al naturii mele, învățând să cântăresc și să măsor frumusețea sau urâțenia gândurilor și emoțiilor - întreținute de impulsurile instinctive cărora le dădeam curs la fiecare "dincolo" de unda idealității absolute, am început să mă transpun tot mai mult în peisajul straniu al unui tablou cu subiect de roman.

Un roman apăsător care te ține prins în atmosfera sa greoaie la fiecare schimbare de pagină, din care artistul din mine, lăsându-se afectat de experiența confruntărilor celor două omniprezențe, plămădește conceptul: "Look in the mirror".

Neîndoios, deplina formare a personalității mele era marcată de o transformare a modului în care mă raportam la viața trăită prin artă, înainte de a ajunge la acea înălțime a manifestării artistice la care se urcă de obicei artiștii plini de vanități.

La temelia ei contribuia, într-o perpetuă mișcare de revoltă, acea scânteie reală a visului nedomesticit de atingerea unei viziuni a beatitudinii asupra lumi, acel activ de credință focalizat pe instrucțiunile unei funcții de pragmatism: "I've got to stand up for myself". Arta era o sursă de însuflețire, nu o dovadă de slăbiciune.

Leadership: Modelul gândirii tale conține totalitatea caracteristicilor esențiale ale obiectului supus reflecției?

Bineînțeles, în felul meu de a fi și a plăsmui după modelul gândirii ce conține totalitatea caracteristicilor esențiale ale obiectului supus reflecției, eram deosebit de ambiguu, având întotdeauna două sensuri atașate caracterului perspectivist al existenței, ca pe un test de autocontrol:

O excentricitate bazată pe existența unei prejudecăți: "I've got to not care" și o formă subtilă de a smulge vieții plăcerile extreme, de a insista, de a căuta și mai asiduu minunea unei renașteri în veșnicie. Şi, dacă aș fi găsit-o, să îndrăznesc un răspuns la marea întrebare a spiritelor iluministe, sondând legile bipolarității: "Îmi sunt mie însumi dușman sau prieten?"

Artistul este întotdeauna nebănuit de complex în timpul consacrării activității imaginative, în tot ce face, gândește, simte, proiectează, din care evadarea o constituie uneori accesul la o dimensiune a vieții scăpată de limitele spațiului și timpului.

Arta de a te explora în oglindă pentru a te revela presupune să recunoști acel „what is wrong" care te împiedică să fii încoronarea creației.

Sensul „încoronării creației" este acela de a crea o legătura puternică între intensitatea sensibilității care te poartă spre forme cu impact emoțional și vocea conștiinței care propune abordarea unor teme cu timbru moral.

În timp ce valoarea variabilei de tip pointer: *"We've got to be strong / Even if our reasons seem wrong"* , are ca unitate de măsură ironia unei înfruntări neobosite, a luptei Îngerului cu Iacob, constituind conformarea la regulile unui joc al ficțiunilor prin care artistul se apără pe sine de singurul dușman al condiției sale de geniu: viziunea unei lumi lipsite de calitate.

Lorenzo Bernini, printre cei mai mari artiști ai barocului, cunoscut mai ales ca sculptor, s-a decis să judece la un moment dat *"Ghicitoarea"* lui Caravaggio prin evidențierea exacerbării fanteziei și a adevărului natural:

"Adesea în natură găsești părți care ies în evidență, când n-ar trebui să fie așa, sau altele care ar trebui să iasă, fără ca acest lucru să se întâmple. Cel ce știe să deseneze bine lasă deoparte ceea ce apare în realitate și n-ar trebui să fie așa, și desenează ceea ce ar trebui să fie și nu apare..."

Leadershipul artistic înseamnă să găsesti perfecțiunea în ceea ce lipsește dintr-o imagine pentru ca ea să fie autentică.

Destinul meu și cel al creației mele, în exercițiul temei pentru care o reflecție de tip heideggerian ar fi putut reprezenta un suport de excepție, căpătau astfel o nuanță subiectivă indicată în comuna excludere din rândul lumii, din care lipseau extrem de multe elemente de personalizare. Din construcția acestui tandem s-ar fi putut cu ușurință omite elementul central al unei vieții reușite, esențialul expunerii unei imagini artistice, un verset fundamental al sublimului.

Se vede că mai aveam multe de învățat până să ajung la cunoștința adevărului pe care îl exprimase demult criticul literar Vissarion Belinski: *„Lucrările autentic artistice nu au nici frumuseți, nici lipsuri, dar cel căruia îi este accesibilă integralitatea, va remarca numai frumusețea."*

Your beauty lies within you.

Adevăratul izvor al creației este viața din care trebuie să extragi o concluzie corectă cu aceeași atitudine de asumare a realității cu care încerci să-ți accepți reflexia în oglindă.

Your Mirror este cartea de vizită pentru imaginea de sine construită după modelul unei experiențe de viață, pe fondul fineții cu care pictorul stăpânește tehnica pensulației, din care poți învăța să vezi dincolo de chestiile de suprafață.

* Notă: Simply Red - Your Mirror

Source: https://neculaifantanaru.com/your-mirror.html